

PARAULA I VIDA

Beneït el Salvador que arriba!

Necessitem ser salvats, que les nostres vides importin i que tinguin sentit. Per què viure, si no? Aquest diumenge de Passió o dels Rams i el diumenge que ve van molt units. Tota la Setmana Santa culmina en la Pasqua de Resurrecció. Són els diumenges clau de l'Any litúrgic, la gran setmana dels cristians.

«Hosanna!», van cridar els nens aquell dia de l'entrada de Jesús a Jerusalem, la ciutat santa, i Hosanna! cridem els seguidors de Crist aquest diumenge que obre la gran setmana dels cristians. *Hosanna* prové de l'hebreu *hòshia-nā'* i significa «salveu-nos», «ajudeu-nos», «doneu-nos la salvació!» Era i és una pregària de súplica i un crit de lloança a Déu. Ho continuem realitzant nosaltres: supliquem i lloem, mentre fem processó/manifestació amb palmes i rams d'olivera. Lloem el Rei dels màrtirs, el que dóna la vida en rescat de tots els homes i dones del món. Avui Jesús ens diu: Vine amb Mi, segueix-me fins a donar la teva vida com Jo, estima molt, del tot; el meu Pare no t'abandonarà mai, ni que t'arribés una gran

creu com la meva... No t'espantis per les creus que trobaràs. Jo he vençut, perquè tu puguis vèncer. Després de Mi, qui mori amb fe i confiança, viurà; qui estimi, no quedarà oblidat; qui demani perdó, serà sempre escoltat... Així ens vol atreure Jesús en aquests dies que inaugurarem amb la joia dels infants que aclamen amb senzillesa el seu Salvador. Diguem-li també nosaltres, sense vergonya, públicament: Hosanna, Senyor! Gràcies per la vostra mort redemptora. Recordeu-vos de nosaltres, salveu-nos i doneu-nos vida per a sempre.

Aquests dies que per a molts seran de semivacances, tindrem un major contacte amb la família i podrem gaudir de la primavera. Que no deixin de tenir també un sentit de fe profund, reflexiu i contemplatiu. El Crist ens ve a trobar amb la seva Passió, que avui llegim sencera, i amb el memorial sacramental de la seva Passió, Mort i Resurrecció, quan ens estimà fins a l'extrem. Tots els nostres sofriments se'ls fa seus, i els omple de llum i de sentit: sofrir amb amor, és vèncer. I anar donant la pròpia vida per amor, és regnar, és viure-la de debò.

Potser aquestes veritats xoquen amb la manera de veure les coses que bastants tenen, ofegats en una nova mentalitat pagana, on compten poc les persones i molt en canvi el tenir i l'individualisme. Convé que reaccionem. No podem plegar-nos a una vida sense fe, distrets de Déu i dels qui són germans nostres.

Aquest Diumenge de Rams i de Passió, i els dies sants de Dijous i de Divendres, amb el silenciós Dissabte Sant, el Senyor ens vol atreure, de nou, cap a una gran lliçó: la del seu amor fins a l'extrem. Una lliçó que només s'aprèn i es va entenent, en la mesura que es va practicant. Ningú com Jesucrist no ens ha estimat mai tant, sense condicions, refent-nos de les nostres ferides i pecats, obrint per a nosaltres el camí de l'esperança i de la vida. «Hosanna! Beneït el qui ve!», sense Ell no podríem fer res.

Us desitjo una feliç Setmana Santa, que sigui per a tots culminació de la Quaresma i renovació de la gràcia pasqual!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de Rams i inici de la Setmana Santa

Amb la celebració de la Benedicció dels Rams, diumenge 9 d'abril, començarà la Setmana Santa, que al llarg dels propers dies desgranarà celebracions, Via Crucis i processons al Bisbat d'Urgell. Podeu consultar horaris i activitats en la pàgina web del bisbat www.bisbaturgell.org.

El diumenge de Pasqua podreu seguir l'entrevista que el programa de TV3 «Signes del Temps» farà a Mons. Joan-Enric Vives a la mateixa Catedral de Santa Maria d'Urgell, tot parlant de la Pasqua, i també de la nostra diòcesi i del moment actual que viu l'Església.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Encarnació i Pasqua de Jesús

La mort i la resurrecció de Jesús són el centre de tot el seu misteri. En la seva manera de viure'ls el Senyor s'ha dit del tot a Ell mateix. L'Església i cadascun de nosaltres estem cridats a agenollar-nos davant la creu i humilment intentar aproximar-nos al pou lluminós que és el cor de Jesús mort i ressuscitat.

En la seva passió Jesús ha fet el camí contrari al d'Adam i del pecat humà. Tots els homes i dones d'arreu del món busquem la vida, la felicitat; i la busquem en l'autoafirmació que ens porta a l'egoisme, l'orgull, la violència. Jesús va fer el camí contrari. La comunió amb el Pare de l'Amor i de la Vida el va portar a la pèrdua de tot, al perdó,

a l'entrega total al Pare i als homes. Així va portar a plenitud la seva filiació divina. El misteri de l'Encarnació culmina en la Pasqua. Diu la carta als Hebreus que Jesús, en entrar al món, va dir al Pare: «No has volgut sacrificis ni oblacions, però m'has format un cos... Per això t'he dit: aquí em tens. Vull fer, oh Déu, la teva voluntat» (He 10,5-7). Jesús, el Fill, ha viscut la nostra vida humana, en tot igual a nosaltres. Però l'ha viscuda no en l'autoafirmació i el domini, sinó en l'amor, la pèrdua, la donació. En l'entrega de la mort ha portat a plenitud la vida en el Pare, que és la resurrecció.

En Ell s'ha realitzat el que havia dit de moltes maneres, especialment la primera vegada que va

anunciar la seva mort i resurrecció, quan va revelar el sentit pregon del seu inefable misteri. Pere acaba de confessar la fe: «Tu ets el Messies», però rebutja el camí veritable de la vida, i Jesús l'increpa de manera duríssima: «Vés-te'n d'aquí Satanàs... Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'evangeli, la salvarà» (Mc 8,35-37). L'abaixament del Fill començat a Betlem ha arribat a plenitud en la humiliació de la creu. «Per això, Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom» (Fil 2,9).

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

¡Bendito el Salvador que llega!

Necesitamos ser salvados, que nuestras vidas importen y que tengan sentido. ¿Por qué vivir, si no? Este domingo de Pasión o de Ramos y el domingo que viene, la Pascua, van muy unidos. Toda la Semana Santa culmina en la Pascua de Resurrección. Son los domingos clave del Año litúrgico, la gran semana de los cristianos.

«¡Hosanna!», gritaron los niños ese día de la entrada de Jesús en Jerusalén, la ciudad santa, y ¡Hosanna! clamamos los seguidores de Cristo este domingo que abre la gran semana de los cristianos. Hosanna proviene del hebreo hōshia-nā' y significa «¡sálvanos!», «¡ayúdanos!», «¡danos la salvación!» Era y es una oración de súplica y un grito de alabanza a Dios. Lo seguimos realizando nosotros: suplicamos y alabamos, mientras hacemos procesión/manifestación con palmas y ramos de olivo. Alabamos al Rey de los mártires, el que da la vida en rescate por todos los hombres y mujeres del mundo. Hoy Jesús nos dice: Ven conmigo, sígueme hasta dar tu vida como yo; ama mucho, del todo, y mi Padre no te abandonará jamás, ni que te llegara una gran cruz como a Mí... no te asustes por las cruces que encontrarás. Yo he vencido, para que tú puedas vencer. Después de Mí, quien muera con fe y confianza, vivirá; quien quiera, no quedará olvidado; quien pida perdón, será siempre escuchado... Así nos quiere atraer Jesús en estos días que inauguramos con la alegría de los niños que aclaman con sencillez a su Salvador. Digámosle también nosotros, sin vergüenza, públicamente: ¡Hosanna, Señor! Gracias por tu muerte redentora. Acuérdate de nosotros, sálvanos y danos vida para siempre.

Estos días que para muchos serán de semivacaciones, tendremos un mayor contacto con la familia y podremos disfrutar de la primavera. Que no dejen de tener también un sentido de fe profundo, reflexivo y contemplativo. Cristo nos sale al encuentro con su Pasión, que hoy leemos entera, y con el memorial sacramental de su Pasión, Muerte y Resurrección, cuando nos amó hasta el extremo. Todos nuestros sufrimientos los hace suyos, y los llena de luz y de sentido: sufrir con amor, es vencer. Y dando la propia vida por amor, es reinar, es vivirla a fondo.

Quizás estas verdades chocan con la manera de ver las cosas que bastantes tienen, ahogados en una nueva mentalidad pagana, donde cuentan poco las personas y mucho en cambio el tener y el individualismo. Conviene que reaccionemos. No podemos plegarnos a una vida sin fe, distraídos de Dios y de los que son nuestros hermanos.

Este Domingo de Ramos y de Pasión, y los días santos del Jueves y Viernes, con el silencioso Sábado Santo, el Señor nos quiere atraer, de nuevo, hacia una gran lección: la de su amor hasta el extremo. Una lección que sólo se aprende y se va entendiendo, en la medida que se va practicando. Nadie como Jesucristo no nos ha amado nunca tanto, sin condiciones, rehaciéndose de nuestras heridas y pecados, abriendo para nosotros el camino de la esperanza y de la vida. «¡Hosanna! ¡Bendito el que viene!», sin Él no podríamos hacer nada.

Os deseo una feliz Semana Santa, que sea para todos culminación de la Cuaresma y renovación de la gracia pascual.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

250 pelegrins d'Urgell participen en la Missa a favor de la Vida a la Basílica de la Sagrada Família

Diumenge dia 26 de març, va tenir lloc a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, una Eucaristia solemne amb participació conjunta de totes les Diòcesis de Catalunya. El lema de la Jornada fou «L'alegria de l'amor es viu en família». De la Diòcesi d'Urgell hi van participar 250 fidels provinents de tota la geografia del Bisbat: Parròquies de l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra, Tremp, La Seu d'Urgell, Aravell, Puigcerdà, Organyà, Albesa i La Portella, Guissona, Vall Fosca... acompanyats pel Vicari General de la Diòcesi, Mn. Ignasi Navarri, i pel Delegat i Sotsdelegat de Pastoral Familiar, Mn. Joan Antoni Mateo i Mn. David Codina. També van acompanyar els pelegrins Mn. Lluís Eduard Salinas i el diaca permanent Mn. Josep Montoya.

L'Eucaristia fou presidida per Mons. Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona, i concelebrada pel Bisbe Agustí Cortés, de Sant Feliu de Llobregat, encarregat de la Pastoral familiar interdiocesana, i quasi la totalitat dels Bisbes de Catalunya i els Delegats

de Pastoral familiar de les Diòcesis amb seu a Catalunya.

A la seva homilia, Mons. Omella va subratllar que quan deixem entrar Déu a la nostra vida, els qui es relacionen amb nosaltres quin és el motiu d'aquesta transformació en les nostres vides. Mons. Omella exhortà els fidels a viure la joia de l'alegria, ja que la fe es viu en família i és gràcies a les nostres famílies que hem après a pregar i a viure la fe. L'Arquebisbe de Barcelona també animà els fidels a valorar l'Exhortació apostòlica del Papa Francesc *Amoris laetitia* i els Sínodes sobre la família que la van precedir. I féu un clam a respectar el valor de la vida humana des de la seva concepció fins a la seva fi natural,

ja que els cristians sempre hem d'estimar i respectar la vida humana. Finalment, volgué agrair la presència dels més de 3.000 pelegrins que ompliren el temple expiatori de la Sagrada Família i els animà a ser testimonis de la joia de l'amor i del valor de la família en la nostra societat.

La celebració acabà amb el cant del *Rosa d'Abri* demanant la protecció de la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, sobre totes les famílies.

En acabar, una gran part dels pelegrins d'Urgell es van poder saludar, fer una fotografia de grup davant de la Basílica i es van comprometre a participar a la pròxima Jornada diocesana del 10 de juny al Seminari de La Seu d'Urgell.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La Quaresma és el temps millor per renovar-se trobant a Crist viu en la seva Paraula, en els Sagraments i en els altres» (12 de març de 2017).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant ens guii per recórrer un autèntic camí de conversió, per redescobrir el do de la Paraula de Déu» (13 de març de 2017).

@Pontifex: «Preguem els uns pels altres perquè sapiguem obrir les nostres portes al dèbil i al pobre» (14 de març de 2017).

@Pontifex: «La Paraula de Déu ens ajuda a obrir els ulls per acollir la vida i estimar-la, sobretot quan és dèbil» (16 de març de 2017).

TrocaJove 2017, la trobada d'esplais de Catalunya a Agramunt, èxit de participants

Més d'un miler de joves dels esplais del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) van participar, el dissabte 25 de març, en l'acte central de la trobada TrocaJove 2017, la missa presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, que es va celebrar al Poliesportiu del poble d'Agramunt. Els joves de les diòcesis catalanes van desafiar el mal temps, la pluja i la neu, i van començar les activitats a les 10.30 del matí, quan es van iniciar les acreditacions dels joves. Després del joc de matí, en el que a través d'una gimcana van conèixer el poble, es va fer la reunió de monitors i l'acte d'inauguració, en el que l'Alcalde d'Agramunt els va donar la benvinguda i es van poder donar els regals a la Bruna, en una activitat plena d'interacció amb els nois i noies assistents. Els cents de joves van participar activament també en els nou tallers que, a la tarda després de dinar, es van organitzar per parlar del consum responsable, alguns, amb jocs i activitats per comprendre el valor de compartir els béns, com es participa en la gestió d'un món millor a través de les nostres triès sobre el menjar que es consumeix, com gastem els diners i en

què i com s'organitza el poder a través de les finances. Sota el títol «Siguem l'ECO» els joves van reflexionar sobre com fer una societat més justa amb el medi ambient i amb les persones.

Precisament, en aquest sentit, Mons. Joan-Enric, en la seva homilia, es va adreçar als joves assenyalant que «hauríem d'esdevenir ecològics integrals, no només ecològics en la tecnologia o respecte de la natura... sigueu ecològics i sensibles amb els germans pobres, amb els immigrants, amb els que tenen problemes; els que no tenen la possibilitat de viure

un dissabte com el d'avui, compartint moments bonics i fent el bé». Mons. Vives va cloure la celebració, que va incloure la participació dels joves amb les seves reflexions, amb una benedicció en la que els va convidar a tancar «els ulls, mireu endins i demaneu-li a Déu; ajuda'm a no ser egoista. Preguem perquè siguem dignes de Vós». Va ser un moment en el que es va fer un silenci impressionant de recolliment. A la Missa van participar el Consiliari del MCECC a la diòcesi d'Urgell, Mn. Joan-Pau Esteban, a més de sacerdots de la diòcesi que participen a les activitats

de la Delegació de Joventut i d'altres sacerdots consiliaris d'altres diòcesis i grups. També eren presents el Delegat de Joventut de la diòcesi d'Urgell, Lluís Plana, el President del MCECC, Xavi Nus, i el Director general de la Fundació Pere Tarrés, Sr. Josep Oriol Pujol. La primera jornada de la trobada de joves va ser valorada molt positivament per Xavier Coma, membre de la comissió organitzadora de la Delegació de Joventut d'Urgell, que va posar en relleu que tot i les dificultats d'accés per les carreteres a causa de la nevada, els joves van respondre a la cita, i que es van poder realitzar totes les activitats previstes.

La TrocaJove 2017 es va dur a terme entre el 25 i el 26 de març, com un dels moments més importants del curs del MCECC. En les edicions anteriors s'havia dut a terme a Sabadell i a Vilafranca del Penedès, i en aquesta edició, molts espais de la població van participar en la TrocaJove 2017 cedint els seus espais a cobert. El mal temps va impedir la celebració eucarística a l'església, una joia del romànic català, com inicialment s'havia previst. Però així i tot, els espais habilitats van cobrir les necessitats i els joves van poder gaudir intensament.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jo 12,1-11]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC), Sant Dimes, el bon lladre.

11. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jo 13,21-33.36-38]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.

12. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Juli I, pa-

pa (romà, 337-352), sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1C 11,23-26 / Jo 13,1-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-

53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jo 18,1-19,42]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe.

15. ■ Dissabte Sant. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.

16. □ Diumenge vinent, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. ho-

res pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6, 3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia:* Fets 10,32a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1C 5,6b-8) / Jo 20, 1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *A la missa vespertina,* l'Evangelí pot ser: Lc 24, 13-35]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys màrtirs a Saragossa.

Diumenge de Rams o de la Passió del Senyor

COMENTARI

Déu li ha concedit un nom per damunt de tot altre nom

La Processó de Rams imitant l'entrada messiànica de Jesús a Jerusalem ens introdueix al Misteri pasqual.

Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester. Jesús actua com a veritable Senyor, perquè ho és.

La lliçó és en el seu tipus de reialesa i senyoriu: *fa humilment la seva entrada, muntat en una somera.*

A la mateixa Jerusalem i potser també la mateixa *molta gent* que avui aclamen «*Hosanna al Fill de David*», aviat cridaran «*Que el crucifiquin!*».

Avís per a no repetir la història! El Servent a qui *el Senyor parla a cau d'orella i ajuda*, és capaç de *parar l'esquena als qui l'assoten.*

L'autèntic i perfecte Servent del Senyor és *Jesucrist*, qui essent de *condició divina* des de l'eternitat, *s'abaixà fins a acceptar una mort de creu.*

Divendres Sant contemplem amb St. Joan la *mort de creu* com opció lliure seva: *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels qui estima (Jn 15,13).*

Dijous Sant contemplem la mateixa mort feta triple regal testamentari: la institució de l'Eucaristia i del Ministeri sacerdotal al servei del Matrimonament de l'Amor.

Avui contemplem la nostra culpabilitat en la mort de Jesús. Tots som la *gentada* que crida «*Fora! Que el crucifiquin!*», o *Pilat* que es renta les mans amb gest inútil, o *Caifàs* dient que més val salvar el benestar de la majoria.

Per aquesta oblació total el Servent rep la «missió», és a dir, *el «nom» que està per damunt de tot altre nom: amb poder salvador que està per damunt de tot altre* perquè és l'únic que pot salvar-nos.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 27,33-54) (Fragment final)

- C. Arribaren a un indret anomenat Gòlgota, que vol dir lloc de la Calavera. Li oferiren una beguda de vi barrejat amb fel; ell el tastà, però no en volgué beure. Després de crucificar-lo, es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. I s'assegueren allà per fer la guàrdia. Sobre el seu cap, havien posat escrita la causa de la seva condemna: «Aquest és Jesús, el rei dels jueus.» Dos bandolers foren crucificats juntament amb ell, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra.
- C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aires de mofa i deien:
- S. «Tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix; si ets el Fill de Déu, baixa de la creu.»
- C. També se'n burlaven els grans sacerdots amb els mestres de la Llei i els notables. Deien:
- S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix! Ell que és el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i creurem en ell. Confiava en Déu: que l'alliberi, doncs, si tant se l'estima, ell que deia: Sóc Fill de Déu.»
- C. Els bandolers que havien estat crucificats amb ell també li feien els mateixos retrets.
- C. Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força:
- † «Eli, Eli, lema sabactani?»
- C. Que vol dir:
- † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?»
- C. Alguns dels qui eren allí deien:
- S. «Ara crida Elies.»
- C. Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien:
- S. «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.»
- C. Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà.
- C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien:
- S. «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pederual, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 27,33-54) (Fragmento final)

- C. Cuando llegaron al lugar llamado Gòlgota (que quiere decir lugar de «la Calavera»), le dieron a beber vino mezclado con hiel; él lo probó, pero no quiso beberlo. Después de crucificarlo, se repartieron su ropa echándola a suertes y luego se sentaron a custodiarlo. Encima de la cabeza colocaron un letrero con la acusación: «Este es Jesús, el rey de los judíos». Crucificaron con él a dos bandidos, uno a la derecha y otro a la izquierda. Los que pasaban, lo injuriaban, y meneando la cabeza, decían:
- S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo; si eres Hijo de Dios, baja de la cruz».
- C. Igualmente los sumos sacerdotes con los escribas y los ancianos se burlaban también diciendo:
- S. «A otros ha salvado y él no se puede salvar. ¡Es el Rey de Israel!, que baje ahora de la cruz y le creeremos. Confía en Dios, que lo libre si es que lo ama, pues dijo: «Soy Hijo de Dios»».
- C. De la misma manera los bandidos que estaban crucificados con él lo insultaban. Desde la hora sexta hasta la hora nona vinieron tinieblas sobre toda la tierra. A la hora nona, Jesús gritó con voz potente:
- † «Eli, Eli, lema sabaqtani?».
- C. (Es decir:
- † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»).
- C. Al oírlo algunos de los que estaban allí dijeron:
- S. «Está llamando a Elías».
- C. Enseguida uno de ellos fue corriendo, cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían:
- S. «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo».
- C. Jesús, gritando de nuevo con voz potente, exhaló el espíritu.
- Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo; la tierra tembló, las rocas se resquebrajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron y, saliendo de las tumbas después que él resucitó, entraron en la ciudad santa y se aparecieron a muchos. El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba, dijeron aterrizados:
- S. «Verdaderamente este era Hijo de Dios».